

Bernt Lindgren

Bernt Lindgren växte upp i en syskonskara på fyra barn. Han var äldst och fick därför ett stort ansvar när det gällde uppfostran och hushållsarbete. De ständiga förhoppningarna på honom som han inte kunde leva upp till gjorde att han fick en hel del stryk av sin far, men det har han inte tagit någon skada av utan det har hjälpt honom att inse vad som är rätt och fel. Efter skolan fick han ofta hjälpa sin far på färghandeln med att putsa rutor och svabba golv trots att han hellre umgicks med sina vänner. Och inte blev han rik av arbetet heller, allt han fick för mödan var sin fars klagan och slag.

Efter ett par år var hans yrkeskarriär utstakad av sin far, han skulle bli jurist. Alla hans kompisar som skulle bli snickare, plåtslagare eller mekaniker skrattade gladeligen då han berättade för dem om sin fars planer. Han började dock sina studier vilka till en tid gick bra, men efter ett knappt år insåg han hur fel han hamnat och hoppade till sin faders stora förtret av studierna. I stället tog han anställning på en verkstad där han fick syssla med sin livs stora passion, bilar. När han var 23 år gick han med i NSF och blev politiskt aktiv i deras parti. Tack vare detta kunde han några år senare ta ett banklån då bankdirektören också var medlem i NSF. Pengarna användes till att starta en bilhandel. Den var till en början inte någon särskilt lönsam affär, men så småningom började det arta sig.

En mild vårdag ringde kyrkklockorna i Rättviks kyrka och Bernt gick till altaret med sin blivande hustru. Hans mor var lycklig, kanske för första gången på flera år och det glädde honom lite, men för övrigt rörde inte spektaklet honom i ryggen. Ett par år senare föddes hans första barn, en pojke som döptes till Herrman. Affärerna gick bättre och bättre tack vare NSF:s omutbara stöd när det gällde att hålla konkurrenter på mattan och hans egna förmåga att få ett rimligt pris för bilarna. Vid krigets utbrott engagerade han sig djupare i politiken och argumenterade för att Sverige skulle ta del i kriget på Tysklands sida, framför allt för att den Svenska ekonomin skulle få en uppsving.

På grund av krigets utveckling drog han i början av 40-talet ner sin politiska profil, men trots det blev affärerna lidande då folk inte glömde snabbt. Då affärerna började gå dåligt tog han varje chans att tjäna lite extra pengar, både på hederliga och ohederliga sätt. Det hela vände med att en gammal NSF-vän, Greven, tog kontakt med honom på grund av ett litet personligt dilemma. Mot bra betalning riggade Bernt en bil och plockade undan det som blev kvar av bilen till en lämplig bilskrot. Det hela var ganska obehagligt, men då han råkade hitta en mycket stor summa pengar i ett dolt utrymme i bilvraket blev det hela mycket trevligare.

Den stora summan pengar han tillskansat sig infördes successivt i både företagets bokföring och Bernts privata affärer. Han misstänker att det egentligen var grevens pengar han fick med sig, men det skadar ju inte någon fattig. För övrigt har Bernt ryktesvägen hört att Greven funderar på att sälja sin herrgård. Det skulle vara fint att bo lite flottare.

”Du är en bestämd man som vet vad du vill. Din far försökte ge dig en bra start men han insåg aldrig att för att lyckas måste man slå sig fram. Nu när du har slagit dig fram och lyckas skall du inte låta någon sätta sig på dig. Föraktets tid är förbi, nu skall de se upp till dig och inte tvärtom. Du ser framemot att få strö salt i Göstas sår under jakten. Han brukade alltid berätta hur bra han hade det men nuförtiden är han skiljd och nästan i konkurrs vad du har hört. Därför har du skaffat dig de finaste kläderna och gjort dig bered att prata om din stora villa och nya bil, din vackra fru och aktieportfölj, dina nya rika vänner och deras fester, ja allt som kan få Gösta och de andra avundsjuka. Nu är det din tur att glänsa och det skall du göra med stil.”

